

Hosszú az út..... (Széles Lajos, a gyógyító borbély)

A gyógyító borbélyként is ismert feltaláló 1897. augusztus 3-án egy Tolna megyei kis faluban, Nakon látta meg a napvilágot. Már 17 évesen harcolt az első világháborúban, több katonai kitüntetést is kapott.

Leszerelését követően Budapesten, a Helyőrségi kórházban dolgozott, majd fodrász üzletet nyitott Dombóváron, és 1923-ban itt vette feleségül Kovács Teréziát.

A gazdasági világválság hatására feleségével együtt Dél-Amerikába emigrált. Több országot megjárt, végül 1929-ben Uruguayban telepedett le és egy borbélyüzletet nyitott. Az üzletben kis labort hozott létre, ahol kezdetben gyógynövényekből krémeket és parfümököt készített. Eközben megszervezte az ország borbély szakszervezetét, majd annak elnökének is megválasztották, így sok befolyásos barátot szerzett.

1957. fordulópontot jelentett életében, két barátja balesetben súlyos égési sérüléseket szenvedett. Ekkor kezdte el erre vonatkozó kísérleteit, fejébe vette, hogy megtalálja a gyógymódot.

1962-re már tökéletes volt az „Anti-quema” receptje.

Ideje hazatérni, szeretett magyarjainak kell adnia a „csodaszert”.

Így 1964-ben újra útra kelt, de már nem új hazát, hanem a régit célozta meg. Ismét falujában, Nakon telepedett le. A környéken, ahogy a kis falvakban, szájról szájra terjedt a hír: égési sérüléseket gyógyít egy furcsa „amerikás”. 1966-tól a falu orvosa, dr. Klapka János is dokumentálja a sérültek gyógyulásait. Szerével több egészségügyi intézményben is próbálkozott, de zárt ajtóba ütközött. Az „illetékesek” közül sokan kuruzslónak titulálták, és meg sem mutathatta a szerét, mert azt „elavult módszernek” tartották. Ő viszont nem adta fel, tovább gyógyított, és segítő kezekre is talált.

1978. májusában Vitray Tamás „Csak ülök és mesélek”, című műsorában végre az egész ország felfigyelt a zöld üveges gyógyító borbélyra. Felkavarták az álló vizet. A gyógyulni vágyók pedig egyre csak özönlöttek hozzá.

Mert a szer bizonyítottan használt! Kisebb fokú égéseknél elég volt egy-két fűjás, s a fájdalom megszűnt, néhány nap után pedig már semmi nem látszott. De ugyanez volt a helyzet a súlyos égési sérüléseknél is, pár napnyi kezelés végére.

A médiában történt bemutatás után, 1978-ban az Interág megvásárolta a receptúrát, és a Human Oltóanyagtermelő és Kutatóintézetben megkezdődött a Naksol gyártása.

25 évnyi kálvária és harc után végre sikerült, 1988-ban Magyarországon is törzskönyvezték a Naksolt. Nem szabad azonban elfelejteni, hogy 1983. és 1987. között már sok más országban, így például Mexikóban és a Szovjetunióban már törzskönyvezték.

Találmányának neve tehát Naksol lett. Maga a név így állt össze: Nak, a somogyi falu és a spanyol "sol"=nap szó összetétele, illetve amely még a solutio (oldat) rövidítése is.

Gyógyító oldatának árából lakást vásárolt Dombóváron. 1988-ban Maecenas-díjjal tüntették ki, 1991-ben pedig Pro Oppido Dombóvár kitüntetésben részesítette a tolnai kisváros.

Majdnem egész haláláig, 1992. január 18-ig jártak hozzá a gyógyulni vágyó emberek.

A dombóvári városi temetőben, felesége mellé helyezték örök nyugalomra.

Széles Lajos bár már nincs közöttünk, hogy gyógyítson, vagy újabb „csodaszert” találjon fel, de szelleme és találánya tovább él. Örökösei hátrahagyott receptjeit még ismerik és használják. Szülőhelyén pedig emlékszobát és rózsakertet szeretnének létrehozni, hogy bárki méltón emlékezhessen Lajos bácsira.

Pál Roxána
Széles Lajos unokahúga